

[Udenrigsministeren]

slår, det har regeringen faktisk gjort noget ved. Da vi sad ved et uformelt møde og drøftede tingene for 1 ½ års tid siden, tror jeg det var – det var under det britiske formandskab – foreslog jeg på Danmarks vegne, at man skulle lave en uformel drøftelse imellem de 10 udenrigsministre og gruppeformændene samt præsidenten for Europa-Parlamentet. Det arbejdede man så videre med. Hvad kom der ud af det? Der kom et møde i stand, men ikke et uformelt møde på den foreslåede måde. Efter krav fra forskellige sider i Parlamentet blev det en forsamling på mellem 60 og 70 mennesker, og det blev en meget lang dagsorden, inklusive pensionsordninger for Europa-Parlamentsmedlemmer osv. Jeg beklager stærkt, at det straks blev formaliseret og bureaukratiseret. Jeg vil overtage formandskabet med den tanke – jeg har allerede nævnt den over for den nuværende præsident for Parlamentet – at forsøge at få et sådant uformelt møde i stand, som hr. Erhard Jakobsen er inde på, for at luften kan blive rensset, for at man kan sige noget til hinanden, så vi i hvert fald får et klart indtryk af, hvordan man i Europa-Parlamentet oplever tingene.

Jeg siger tak til hr. Niels Helveg Petersen for bemærkningerne om EPS.

Hr. Steen Folke spørger, om vi vil forhindre den europæiske akt. Der har allerede været en behandling af spørgsmålet. Danmark har sagt klart nej over for de væsentlige ting i den europæiske akt, og Danmark står ikke alene her. Jeg vil godt sige, at det bliver som medlem – det har ikke noget at gøre med, om vi har formandskabet eller ej – det bliver som medlem, at vi vil fastholde vores indstilling.

Det bringer mig hen til min afsluttende bemærkning. Man må ikke få den opfattelse, at når vi overtager formandskabet, så kan vi bestemme, hvordan og hvorledes det skal foregå i EF-samarbejdet. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg i hvert fald har den indstilling, at formandskab er ikke bare noget, der giver os en rettighed med hensyn til indflydelse, det giver os i høj grad en forpligtelse, et ansvar. Regeringen vil overtage formandskabet med henblik på at få klaret nogle problemer, hvor svært det end kan være, ved at man søger at finde en fællesnævner blandt de 10 medlemmer på de forskellige områder, der her har været tale om. Det be-

tyder, at man må bøje af over for hinanden, når man skal drøfte de praktiske problemer. Her er det, det så gælder for et formandskab om at forsøge at finde det samlede punkt for de forskellige synspunkter.

Hvis det kan lykkes – og vor vilje skal der ikke være nogen tvivl om – at man når frem til beslutninger på væsentlige områder, så vil det også være beslutninger, der er til gavn for Danmark.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Den korte bemærkning er for at spare ministeren for en anden omgang, hvis jeg kan bidrage til det. Det er ikke bare for at takke ministeren for svaret, det er også for kort at uddybe, hvorfor svaret kom så vældig tilpas.

Det er pålagt mig som medlem af en af de største grupper dernede i mit parlament at føre frem et spørgsmål, som andre kolleger fremfører i andre parlamenter. Det er et spørgsmål, som fylder 2–3 sider eller noget i den retning. Med kendskab til vores facon her vidste jeg, at det var håbløst. Jeg vidste på forhånd, hvad ministeren ville være nødt til at svare på det, og jeg tror, der kommer et ret negativt svar fra de forskellige udenrigsministre i de forskellige lande. Men det svar, jeg har fået fra ministeren her, er ikke negativt. Det var det, jeg gerne ville have. Jeg vil nemlig gerne have, at Danmark prøver på en ny facon, om ikke det skulle være muligt at tilfredsstille det ønske, der er hos Parlamentets ledere, om at komme med ind, sådan at de kan mærke, at ministrene hører på, hvad de siger, og udveksler meninger med dem. Men det er selvfølgelig ikke en officiel procedure, for så lader det sig ikke gøre, så passer det ikke med de rammer, der er afstukket.

Jeg er sikker på, at ministeren kan finde netop den facon, der skal til, for det er jo sådan, vi gør. Det er jo sådan, vi arbejder her. Derfor tror jeg netop, at Danmark kan vise en udmærket vej. Ministeren behøver ikke at svare yderligere. Jeg var fuldt tilfreds med den måde, der blev svaret på.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg tror ikke, jeg fik takket udenrigsministeren rigtigt for redegørelsen. Det vil jeg gøre nu. Jeg fik heller ikke ønsket held og